

Sygn. akt I USK 67/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z odwołania S. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Bielsku-Białej
o składki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 22 lutego 2023 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt III AUa 2075/20,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach, wyrokiem z dnia 21 października 2021 r., oddalił apelację S. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 14 lipca 2020 r., mocą którego zmieniono w części decyzję organu rentowego z dnia 28 lutego 2020 r. odnośnie do wysokości zadłużenia ubezpieczonego za okres od kwietnia do maja 2013 r., oddalając odwołanie w pozostałej części (za okres od czerwca 2013 r. do września 2017 r.).

Wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżył w całości pełnomocnik odwołującego się. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że jest ona oczywiście uzasadniona, bowiem ustalenie, iż ubezpieczony jest dłużnikiem pozwanego nie zostało poprzedzone decyzją o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu w kraju. Nadto doszło do nieważności postępowania, gdyż w sprawie nie brał udziału słowacki pracodawca odwołującego się.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W kwestii nieważności postępowania, to w utrwalonym już orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że pracodawca zatrudniający ubezpieczonego za granicą nie jest zainteresowanym w sprawie z odwołania ubezpieczonego przeciwko organowi rentowemu o ustalenie właściwego ustawodawstwa, ponieważ wynik takiej sprawy nie dotyka bezpośrednio praw i obowiązków zagranicznego pracodawcy (por. wyroki: z dnia 14 lipca 2016 r., II UK 297/15, LEX nr 2120892; z dnia 25 listopada 2016 r., I UK 370/15, LEX nr 2166375). Zatem i w sprawie o wysokość zadłużenia pominięcie tego podmiotu nie ma wpływu na wynik sprawy.

Po wtóre, w judykaturze zgodnie przyjmuje się, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej obliuguje do wykazania elementarnych naruszeń prawa. Tymczasem podniesiona we wniosku kwestia (brak decyzji o stwierdzeniu podlegania ubezpieczeniu społecznemu w kraju) zupełnie gubi ciąg zdarzeń, jakie miał miejsce w odniesieniu do skarżącego, zwłaszcza skutki decyzji pozwanego z dnia 21 lutego 2015 r. (stwierdzenie podleganiu ustawodawstwu polskiemu). Odwołujący się pominął fakt, że zaskarżona decyzja jest wynikiem uprzednio prawomocnie zakończonego postępowania. Jego wynik wywarł wpływ na werdykt Sądu Apelacyjnego, który ostatecznie nie dopuścił się oczywistego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł w myśl art. 398⁹ § 2 k.p.c.